

ईश्वरस्वरूप स्वामी लक्ष्मण जू महाराज
की हस्तलिखित

स्नान-सन्ध्योपासना विधिः श्रीगुरुगीता सहित

ईश्वर आश्रम ट्रस्ट
ईशबेर, निशात, श्रीनगर, कश्मीर

4 मई, 1997

मूल्य : रु. 20

दो शब्द

“शरीरमाद्यं खलु धर्मसाधनम्” अर्थात् स्वस्थ शरीर ही धर्मानुष्ठान का प्रमुख साधन है। स्वस्थ शरीर के लिए व्यक्ति में अच्छी आदतों और अनुशासन का होना आवश्यक है। शारीरिक व आत्मिक स्वच्छता और स्वास्थ्य के लिए ऋषियों मुनियों ने वैदिक काल से स्वच्छजल की महत्ता को स्वीकारा है। “आपो हिष्ठा मयोभुवः” कहकर वेद ने जल को कल्याण का उत्पत्ति स्थान माना है। “सलिलं जीवनं” कहकर जल को जीवन कहा है। दैनिक स्नान को शरीर मन तथा स्नायुओं का स्फूर्तिवर्धक बताया है। स्नान के समय ईश्वर का नामस्मरण करने से बाह्य और आन्तरिक पवित्रीकरण होकर आत्मशुद्धि होती है इस सत्य को बार बार दोहराया गया है। इसी लक्ष्य को ध्यान में रखकर “स्नान विधि” और “सन्ध्योपासनाविधि” का विधान प्राचीनकाल से प्रवर्तन में आया है और यह विधान शास्त्रोक्त परंपरा का अंगभूत होने के साथ साथ अतिवैज्ञानिक बन पड़ा है। हमारे सद्गुरु महाराज ने अपने शिष्यों भक्तों व साधकों की आत्मिक उन्नति के लिए स्नान और सन्ध्योपासना विधि का महत्त्व उन्हें अच्छी तरह से समझाया और इसे दैनिक साधना का प्रधान अंग बताया। सन्ध्योपासना से ही नित्य कर्म का श्रीगणेश साधक के लिए आवश्यक कहा गया है क्योंकि सन्ध्योपासना में बताये गये “अघमर्षण” मन्त्रों से ही प्रातः दिन और सायं को अज्ञान से, विस्मृति से और भ्रान्ति से किये गये पापों की निवृत्ति होती है और खाने के अयोग्य या अशुद्ध पदार्थों के सेवन से लगे हुए पापों से छुटकारा मिलता है। स्वस्थ जीवन के लिए इन अघमर्षण मन्त्रों की महत्ता अब आप स्वयं आंक सकते

हैं। इसके अतिरिक्त शरीर के प्रत्येक अंग को मन्त्राभिषिक्त जल से पवित्र करके दैनिक अभ्यास व साधना के लिए उपयुक्त बनाना और 'महागायत्री' मन्त्र के यथासंभव जाप से परमपद की ओर आगे बढ़ना सन्ध्योपासना का प्रमुख उद्देश्य है।

ईश्वर आश्रम ट्रस्ट के अधिकारी 'बब' उपनाम से गुरु भाईयों में प्रसिद्ध श्री शम्भूनाथ जी वारिकू के अतीव आभारी हैं, जिन्होंने सद्गुरु महाराज की हस्तलिखित स्नान और सन्ध्योपासना विधि के साथ 'श्री कुलार्णव तन्त्र' में लिखित 'श्री गुरुगीता' की हस्तलिखित प्रति भी ट्रस्ट को सौंपकर यथावत् सद्गुरु महाराज के ही हस्तलिखित सुलेख में प्रकाशित करने की अनुमति दी। हमें आशा है कि श्री शम्भूनाथ वारिकू महोदय इसी तरह सद्गुरु महाराज से सम्बन्धित अन्य लिखित/श्रव्य/दृश्य सामग्री विना किसी मोह के ट्रस्ट को सौंपकर लोकोपकार करके परमकल्याण के भागी बनेंगे।

इस पारमार्थिक लाभदायिका पुस्तिका का आज की गुरुजन्म जयन्ती के अवसर पर प्रकाशित होना सारे गुरु परिवार के लिए आध्यात्मिक उन्नति का सूचक है।

जय गुरुदेव

वैशाख कृष्ण द्वादशी
सद्गुरु जन्म जयन्ती
रविवार मई ४, १९९७

इन्द्रकृष्ण रैणा
सचिव
ईश्वर आश्रम ट्रस्ट
निशात, श्रीनगर, काश्मीर

ॐ

(संक्षिप्तस्नानविधिः)

(दोनों हाथ धोवें)

ॐ यो विश्वचक्षुरुत विश्वतो मुखो विश्वतो हस्त
उत विश्वतरूपात् । संबाहुभ्यां धर्मात् संपतत्रे—
र्द्धावापृथिवी जनयन्देव एकः ॥

(बायां पाद धोवें)

ॐ नमोऽस्त्वनन्ताय सहस्रमूर्तये, सहस्रपादाक्षि-
शिरोरुबाहवे । सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते, सह-
स्रकोटीयुगधारिणे नमः ॥

(दायां पाद धोवें)

ॐ नमः कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने । नमस्ते
केशवानन्त वासुदेव नमोऽस्तु ते ॥

(तीन कुलियां करके जल उठाकर पदों)

गंगा प्रयाग गय नैमिष पुष्करादि तीर्थानि यानि भुवि
सन्ति हरिप्रसादात् । आयान्तु तानि करपद्मपुटे मदीये
प्रक्षालयन्तु वदनस्य निशाकलङ्कम् ॥

(उसी जल से मुँह धोवें)

तीर्थे स्नेयं तीर्थमेव समानानां भवति मानः । शंभो
अरुणो धूर्तिः प्राण्डः मर्त्यस्य रक्षाणो ब्रह्मणस्पते ॥

{ यज्ञोपवीत को हाथों के अंगूठों में रखकर }
तीन बार पढ़ते धोयें

ओं गायत्र्यै नमः ॐ भूर्भुवः स्वस्तत्सवितुर्वरेण्यं
भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥३॥

(यज्ञोपवीत डालते पढ़ें)

यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् ।
आयुष्यमग्न्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु
तेजः । यज्ञोपवीतमासि यज्ञस्य त्वोपवीतेन उप-
नह्यामि ॥

(शिखा को खोलें धोयें और बान्धें)

ओं गायत्र्यै नमः ॐ भूर्भुवः स्वस्तत्सवितुर्वरेण्यं
भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

(तीन आचमन करें)

ओं - ओं - ओं ॥

(माथे से लेकर भारे अंगों पर जल छिड़कें)

ओं ॐ , ॐ भूः , ॐ भुवः , ॐ स्वः , ॐ महः , ॐ जनः ,
ॐ तपः , ॐ सत्यम् ॥

(प्राणायाम करें)

ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ जनः ॐ तपः ॐ सत्यम् ,
ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः
प्रचोदयात् ॐ आपोज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥

१ सू० - २ कुं० - ३ रे० ॥

(तर्पण करें)

ओं तत्सद्ब्रह्म अद्यतावत्तिथावद्य — मासस्य
— पक्षस्य — तिथौ, आत्मनो वाङ्मनः-
कायोपार्जितपापानिवारणार्थं जलप्रवाहे
स्नानमहं कारिष्ये ओं कुरुष्व ॥

(स्नान करें)

ओं तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः
दिवीव चक्षुराततम्, तद्विप्रासो विपन्यवो
जागृवांसः समिन्धते विष्णोर्यत्परमं पदम् ॥

(माथे पर सात मार्जन करें)

ओं भूः, ओं भुवः, ओं स्वः, ओं महः, ओं जनः, ओं तपः,
ओं सत्यम् ॥

(पूर्व की तरफ या जल की तरफ
उपस्थान करें)

ओं हंसः शुचिषट्सुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदातिथि-
दुरोणसत् । नृषद्वरसदृतसद्वयोमसदब्जा गोजा ऋतजा
अद्रिजा सतं बृहत् ॥

(वस्त्रों को डालते पढ़ें)

पुवा सुवासाः परिवीत् आगात्, स उच्छ्रेयान्
भवति जायमानः । तन्धीरासः कवयः उन्नयन्ति
साध्यौ मनसा देवयन्तः ॥

(इति स्नानविधिः)

(अथ संहिता-संध्योपासनविधिः)

(नमस्कार धरकर पठे)

ॐ श्रीमहागायत्र्यै नमः सावित्र्यै नमः
सरस्वत्यै नमः । ॐ प्रणवस्य ऋषिर्ब्र-
ह्मा गायत्रं छन्द एव च । देवोऽग्नि-
र्व्याहृतिषु च विनियोगः प्रकीर्तितः ।
प्रजापतेर्व्याहृतयः पूर्वस्य परमेष्ठिनः,
व्यस्ताश्चैव समस्ताश्च ब्राह्ममक्षरमो-
मिति । व्याहृतीनां समस्तानां देवते
तु प्रजापतिः, व्यस्तानामयमग्निश्च
वायुः सूर्यश्च देवताः । छन्दश्च व्याहृ-
तीनामेकाक्षराणामुक्ताख्यं द्व्यक्षरा-
णामत्युक्ताख्यं विश्वामित्र ऋषिश्छ-
न्दो गायत्रं सविता तथा । देवतोपन-
ये जप्ये गायत्र्या योग उच्यते । आवा-
हयामि गायत्रीं सर्वपापप्रणाशिनीम्
न गायत्र्याः परं जप्यं न व्याहृतिसमं
हुतम् । आगच्छ वरदे देवि जप्ये मे
सन्निधौ भव । गायन्तं वायसे यस्माद्वा-
यत्री त्वं ततः स्मृता । अग्निर्वायुश्च

सूर्यश्च बृहस्पत्याप एव च । इन्द्रश्च विश्वे
 देवाश्च देवताः समुदाहृताः । एवमर्षिं ऊन्दो
 देवतं विनियोगं चानुस्मृत्य । गाय-या शि-
 खामाबध्द्य गायत्र्यैव समन्ततः ॥

(अञ्जलि धर कर पढ़ें)

ओं ओजोसि सहोसि बलमसि भ्राजोसि देवा-
 नां धाम नामामि विश्वमसि विश्वायुः सर्व-
 मसि सर्वायुरभिभूः ॥

(प्राणायाम करें)

ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं
 सत्यम् ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धी-
 महि धियो यो नः प्रचोदयात् ओं आपो ज्योती-
 रसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम् ॥ १-२-३ ॥

(सायं के तीन आचमन)

ओं अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः
 पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यदह्ना पापमकार्षं मनसा
 वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिक्षा अहस्त-
 दवलुम्पतु । यत्किञ्चिद् दुरितं मयि-इदमहं
 माममृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ।

ओं । ओं । ओं ॥

(प्रभात के तीन आचमन)

ओं सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्यु-
कृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यद्वाङ्मा
पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्याम् न-
द्रथामुदरेण शिखा रात्रिस्तदवलुम्पतु । य-
त्किञ्चिद् दुरितं मयि इदमहं माममृतयोनौ
सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥ ओं, ओं, ओं ॥

(मध्याह्न के तीन आचमन)

ओं आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता
पुनातु माम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्म
पूतं पुनातु माम् । यदुच्छिष्टमभोज्यं वा
यद्वा दुष्परितं मम सर्वं पुनन्तु मामापो
असतां च प्रतिग्रहं जुहोमि स्वाहा ।
ओं - ओं - ओं ॥

(मार्जन करें)

ओं आपो हिष्णामयोभुवः । —	हृदय पर
ता न ऊर्जे दधातन । —	पादों पर
महेरणाय चक्षसे । —	ललाट पर
यो वः शिवतमो रसः । —	ललाट पर

तस्य भाजयतेह नः । —	पादों पर
उशतीरिव मातरः । —	हृदय पर
तस्मा अरंगमाम वः । —	ललाट पर
यस्य स्याय जिन्वथ । —	हृदय पर
आपो जनयथा च नः । —	पादों पर

(ललाट पर मार्जन करें)

ॐ हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका , यासु जातः
कश्यपो यास्विन्द्रः । या अग्निं गर्भं दधिरे
विरूपास्ता न आपः शंस्योना भवन्तु ॥

आसां देवा दिवि कृण्वन्ति मक्ष्यं या अन्तरिक्षे
बहुधा भवन्ति । या अग्निं गर्भं दधिरे विरूपा-
स्ता न आपः शंस्योना भवन्तु ॥

यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अव-
पश्यन्ननानाम् । या अग्निं गर्भं दधिरे विरूपा-
स्ता न आपः शंस्योना भवन्तु ॥

शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापः शिवया तन्वो-
पस्पृशत त्वचं मे । मधुश्च्युतः शुचयो याः
पावकास्ता न आपः शंस्योना भवन्तु ॥

(हाथ पर पानी डालकर वापस करें)

ॐ शन्नो देवीरभीष्टये आपो भवन्तु पीतये,
शंस्योरभिस्रवन्तु नः ॥

(भब उसी जल से मर्जन करें)

ओं शन्न आपो धन्वन्याः शन्नः सन्वनूष्याः
शन्नः समुद्रिया आपः शमुनः सन्तु कूष्याः ।
ओं आपो अस्मान्मातरः शुन्धयन्तु घृतेन नो
घृतप्वः पुनन्तु । विश्वं हि रिप्रं प्रवहन्ति
देवीः । उदिदाभ्यः शुचिरापूत एमि । ओं
इदमापः प्रवहत यत्किञ्चिद्दुरितं मयि, यद्वा-
हमभिदुद्रोह यद्वा शेष उतोनृतम् ।

ओं मुञ्चन्तु मा शपथ्यादथो वारुण्यादुत
अथो यमस्य पङ्कीशात्सर्वस्मादेव किल्बिषात्
ओं यज्जाग्रद्यात्सुप्तः पापमभिजगाम सर्वस्मा-
न्मा तस्मादेतसः प्रमुञ्चन्तु ॥

(जल में हाथों से आवर्तन करें)

ओं ऋतं च सत्यं चाभीद्भान्नपसोऽद्यजायत
ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रो अर्णवः । समु-
द्रादर्णवादाधि संवत्सरो अजायत अहोरात्राणि
विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी । सूर्याचन्द्रमसौ
धाता यथापूर्वमकल्पयत् दिवं च पृथिवीं चा-
न्तरिक्षमथो स्वः ॥

(माथे पर सात मर्जन करें)

ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् ॥

(प्राणायाम करें)

ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् ओं तत्स-
वितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचो-
दयात् ओं आपो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ १-२-३

(तीन आचमन करें)

ओं अन्तश्चरसि भूतेषु गुहायां विश्वतो मुखः । त्वं
यज्ञस्त्वं वषट्कारः आपो ज्योतीरसोऽमृतम् ब्रह्म-
भूर्भुवः स्वरोम् — ओं — ओं — ओं ॥

(सूर्यदेवता का ध्यान करके तीन बार जलाभ्रालि दें)

ओं भूर्भुवः स्वस्तस्वितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि
धियो यो नः प्रचोदयात् ओं ॥ ३ ॥

(उपस्थान करें)

ओं उद्व्यं तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त उत्तरम् देवं
देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तरम् । ओं उदुत्यं जात-
वेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । ओं
चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः
आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्त-
स्थुषश्च । ओं तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्तात् शुक्रमुच्चरत् । प
प्रथेम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं शृणुयाम शरदः
शतं प्रब्रवाम शरदः शतम् । अदीनः स्याम शरदः
शतं भूयश्च शरदः शतात् ॥

भगवान् नारायण का ध्यान करते
अञ्जलि धर कर पढ़ें

ॐ आनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुबन्तस्य देवता ।
विश्वात्मा पुरुषः साक्षदृषिर्नारायणः स्मृतः ॥
ॐ पुरुषमेधः पुरुषस्य नारायणस्यार्षम् । ॐ
सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् । स
भूमिं विश्वतो वृत्वा अत्यतिष्ठद्दशांगुलम् । पुरुष
एवेदं सर्वं यद्वृतं यच्च भव्यम् । उतामृतत्वस्येशानो
यदज्ञेनातिरोहेति ॥ एतावानस्य महिमातो ज्या-
यांश्च पुरुषः । पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपाद-
स्यामृतं दिवि ॥ त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽ-
स्येहाभवत्पुनः । ततो विश्वदुःखक्रामत्साशना-
नशने अभि ॥ तस्माद्विराडजायत विराजो अधि
पुरुषः । स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिम-
थो पुरः ॥ यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत
वसन्तो अस्यासिद्वाज्यं ग्रीष्म इधमः शरद्विः ॥
तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्पुरुषं जातमग्रतः । तेन
देवा अयजन्त साध्या ऋषयश्च ये । तस्माद्यज्ञा-
त्सर्वहुतः संभृतं पृषदाज्यम् । पशून्तांश्चक्रे
वा य०यानारण्यान्ग्राम्याश्च ये ॥ तस्माद्यज्ञात्सर्व-
हुत ऋचः सामानि जज्ञिरे । छन्दांसि जज्ञिरे

तस्माद्यजुस्तस्मादजायत । तस्मादश्वा अजा-
यन्त ये के चोभयादतः । गावो ह जाज्ञिरेत-
स्मात्तस्माज्जाता अजावयः ॥ यत्पुरुषं व्यद-
द्युः कतिधा व्यकल्पयन् । मुखं किमस्य कौ
बाहू का ऊरु पादा उच्येते । ब्रह्मणोऽस्य
मुखमासीद्बाहू राजन्यः कृतः । ऊरु तदस्य य-
क्षेभ्यः पद्भ्यां शूद्रो अजायत । चन्द्रमा मनसो
जातश्चक्षुः सूर्यो अजायत । नाभ्या आसीदन्त-
रिक्षं शीर्ष्णो ह्योः समवर्तत । पद्भ्यां भूमिर्दिशः
श्रोत्रान्तथा लोकानकल्पयन् । सप्तास्यासन्परि-
धयस्त्रिः सप्त समिधः कृताः । देवा यद्यज्ञं
तन्वाना अबध्नन्पुरुषं पशुम् । यज्ञेन यज्ञमयज-
न्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् । ते
ह नाकं महिमानः सचन्त यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति
देवाः ॥

(अब शिवसंकल्प करके अत्रलिखत पढ़ें)

ओं यज्जाग्रतो, दूरमुदैति दैवं, तदु सुप्तस्य तथैवैति ।
दूरंगमं, ज्योतिषां ज्योतिरेकं, तन्मे मनः शिवसंक-
ल्पमस्तु ॥ १ ॥

येन कर्माण्यपसो मनीषिणो यज्ञे कृण्वन्ति विदधेषु
धीराः । यदपूर्वं यज्ञमन्तः प्रजानां तन्मे मनः शिव-
संकल्पमस्तु ॥ २ ॥

यत्प्रज्ञानमुत चेतो धृतिश्च यज्ज्योतिरन्तर-
मृतं प्रजासु । यस्मान्न सृते किञ्चन कर्म क्रि-
यते तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ३ ॥

येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत्परिगृहीतममृतेन
सर्वम् । येन यज्ञस्तायते सप्तहोता तन्मे मनः
शिवसंकल्पमस्तु ॥ ४ ॥

यास्मिन्नुचः साम यजँषि यास्मिन्प्रतिष्ठिता
रथनाभाविवाः । यास्मिंश्चित्तं सर्वमोतं प्र-
जानां तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ५ ॥

सुषारथिरश्वानिव यन्मनुष्यान्नेनीयतेभीषु-
भिर्वाजिन इव । हृत्प्रतिष्ठं यदजिरं जविष्ठं तन्मे
मनः शिवसंकल्पमस्तु ॥ ६ ॥

(उपस्थान करें)

शुक्रियं रुद्रस्य य उदगात्पुरस्तान्महतो अर्णवा-
द्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्ये स मामृषभो रो-
हिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु । यद्ब्रह्मा-
वादिष्म तन्मा मा हिंसीत्सूर्याय विभ्राजाय वै
नमो नमः ॥

(न्यास करें)

अ नाभौ । उ हृदि । म शिरसि । भूः पादेयोः ।
भुवः । ऋ हृदि । स्वः शिरसि । ओं भूः अंगुष्ठाभ्यां
नमः । ओं भुवस्तर्जनीभ्यां नमः । ओं स्वर्मध्यमा-

भ्यां नमः । ओं महः अनामिकाभ्यां नमः । ओं
जनः कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं तपः सत्यं करतल-
करपृष्ठाभ्यां नमः ।

ओं भूः पादयोः । भुवः जान्वोः । स्वः गुह्ये । महः
नाभौ । जनः हृदि । तपः कण्ठे । सत्यं शिरसि ।

ओं भूः हृदयाय नमः । भुवः शिरसे स्वाहा । स्वः
शिखायै वषट् । महः कवचाय हुम् । जनः नेत्रा-
भ्यां वौषट् । तपः सत्यमस्त्राय फट् ॥

ओं तत्सवितुर्जुष्ठाभ्यां नमः । वरेण्यं तर्जनीभ्यां
नमः । भर्गो देवस्य मध्यमाभ्यां नमः । धीमहि
अनामिकाभ्यां नमः । धियो यो नः कनिष्ठा-
काभ्यां नमः । प्रचोदयात् करतलकरपृष्ठाभ्यां
नमः ॥

ओं तत्पादयोः । सवितुर्जान्वोः । वरेण्यं कट्याम् ।
भर्गो नाभौ । देवस्य हृदये । धीमहि कण्ठे ।
धियो नासिकायाम् । यश्चक्षुषोः । नः ललाटे ।
प्रचोदयाच्छिरसि ॥

ओं तत्सवितुर्हृदयाय नमः । वरेण्यं शिरसे स्वाहा ।
भर्गो देवस्य शिखायै वषट् । धीमहि कवचाय हुम् ।
धियो यो नः नेत्राभ्यां वौषट् । प्रचोदयादस्त्राय
फट् ॥ आपः स्तनयोः । ज्योतिर्नेत्रयोः । रसो
मुखे । अमृतं ललाटे । ब्रह्मभूर्भुवः स्वरो शिरसि ॥

(गायत्री जप के लिये तर्पण करें)

ओं तत्सवितुरिति मंत्रस्य विश्वामित्र सृषिः
गायत्रं छन्दः सविता देवता आत्मनो वाङ्-
मनः कायो पार्जित पापानिवारणार्थं चतुर्वेग-
सिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥

(श्रीमहागायत्री का ध्यान करें)

मुक्ताविद्रुम हेमनीलधवलच्छायेर्मुरै-
स्त्रीक्षणै-
र्युक्तामिन्दु निबद्धरत्नमुकुटां
तत्त्वात्मवर्णात्मिकाम् ।
गायत्रीं वरदाभयांकुशकरां
शूलं कपालं गुणं
शङ्खं चक्रमधार बिन्दुयुगलं
हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥

(तीन बार पढ़ें)

आगच्छ वरदे देवि व्यसृजे ब्रह्मवादिनि ।
गायत्रि छन्दसां मातर्ब्रह्मयोने नमोऽस्तु ते ॥३॥

(प्रणायाम करें)

ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः
ओं सत्यम् ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य

धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् । ओं
 आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवः-
 स्वरोम् ॥ १ पू० १ २ कुं० १ ३ रे० ॥

(जप करें)

ओं भूर्भुवः स्वस्तत्सवि-
 तुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
 धीमहि धियो यो
 नः प्रचोदयात् ॐ ॥ १०८ ॥

(जप समाप्त होने पर प्राणायाम करें)

ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं
 सत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य
 धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् । ओं आपो
 ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम् ॥ १-२-३ ॥

(तर्पण करें)

ओं देवा गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमित
 मनस्पत इमं देवयज्ञं स्वाहा वाते धाः ।

(नमस्कार करें)

दशभिर्जन्मचरितं शतेन तु पुरा कृतम् ।
 त्रियुगं तु सहस्रेण गायत्री हन्ति किल्बिषम् ॥

(अब दक्षिणविरुद्ध करे) (अपसव्येन)

ॐ तत्सद्ब्रह्म अद्य तावन्निधावद्य - मयसस्य - पक्षस्य - वारासना
नित्यायां पित्रे पितामहाय प्रपितामहाय मात्रे पितामह्यै प्रपिता
मह्यै मातामहाय प्रमातामहाय वृद्धप्रमातामहाय मातामह्यै
प्रमातामह्यै वृद्धप्रमातामह्यै ८ समस्तमातापितृभ्यो द्वादश-
देवैर्देवैः पितृभ्यः हिमपानं स्वधा क्षीरपानं स्वधा मधुपानं स्वधा
तिलोदकं स्वधा हिमं हिमं रजते रजतम् ॥

(सव्येन)

वंसन्ताय नमः ग्रीष्माय नमः वर्षाभ्यो नमः शरदे नमः हेमन्ताय
नमः शिशिराय नमः षड्भ्यो नमः ॥ देवा सुरास्तथा यक्षा
नागा गन्धर्वकिन्नरा पिशाचा गुह्यकाः सिद्धाः कूष्माण्डास्तरु-
खगाः ॥

(कण्ठोपवीती)

जलेचरा भूतिलया वायवाधाराश्च जन्तवः ।
तृप्तिमेते प्रयान्त्वाशु महेतनाम्बुनारिवलाः ॥

(अपसव्येन)

नरकेषु च सर्वेषु यातनासु च ये स्थिताः । तेषामाप्यायना-
यैतद्दीयते सलिलं मया ॥ येषां गृहे मया भुक्तं येषां भुङ्गाम्यहं
पुनः । पुत्रदारविहीनाश्च नरकेवावसन्ति मे । तेभ्यः सर्वेभ्यः पितृभ्यः
इदमस्तु तिलोदकम् ॥ (सव्येन)

ॐ नमो देवेभ्यः (कण्ठोपवीती) स्वाहा सृष्टिभ्यः अपसव्येन
स्वधा पितृभ्यः सव्येन आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं ब्रह्माण्डं सचराचरं
जगत्तृप्यतु तृप्यतु तृप्यतु एवमस्तु ॥

(सूर्यभगवान् को नमस्कार करे)

नमो धर्मनिधानाय नमः सुकृतसाक्षिणे ।

नमः प्रत्यक्षदेवाय भास्कराय नमो नमः ॥

ॐ शान्तिः!!!

(इति संक्षिप्तसंध्योपासनविधिः)

ॐ
अथ श्रीगुरुगीता

नमामि सद्गुरुं शान्तं प्रत्यक्षं शिवरूपिणम् ।
शिरसा योगपीठस्थं धर्मकामार्थासिद्धये ॥१॥
श्रीगुरुं परमानन्दं वन्दाम्या नन्दविग्रहम् ।
यस्य सार्त्रिधिमात्रेण विदानन्दायते परम् ॥२॥
अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाभ्रनखिलाकया ,
चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥३॥
अखण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन चराचरम् ।
तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥४॥
गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुः साक्षान्महेश्वरः ।
गुरुरेव जगत्सर्वं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥५॥
नमस्ते नाथ भगवन् शिवाय गुरुरूपिणे ।
विद्यावतारसंसिद्धयै स्वीकृतानेकविग्रह ॥६॥
नवाय नवरूपाय परमार्थैकरूपिणे ।
सर्वाज्ञानतमोभेदभाववे चिद्धनाय ते ॥७॥

स्वतंत्राय दयाकृपाविग्रहाय परात्मने ।
 परतंत्राय भक्तानां भव्यानां भव्यरूपिणे ॥ ८ ॥
 ज्ञानिनां ज्ञानरूपाय प्रकाशाय प्रकाशिनाम् ।
 विवेकिनां विवेकाय विमर्शाय विमर्शिनाम् ॥ ९ ॥
 पुरस्तात्पार्श्वयोः पृष्ठे नमस्कुर्यामुपर्यधः ।
 तदा सञ्चितरूपेण करोमि तव शासनम् ॥ १० ॥
 प्रकाशानन्दनाथं च विमर्शानन्दनाथकम् ।
 आनन्दानन्दनाथं च दिव्यौघं गुरुमण्डलम् ॥ ११ ॥
 श्रीसत्यानन्दनाथाहं श्रीज्ञानानन्दनाथकम् ।
 श्रीपूर्णानन्दनाथं च सिद्धौघान्पूजयाम्यहम् ॥ १२ ॥
 प्रतिभानन्दनाथारव्यं स्वभावानन्दनाथकम् ।
 श्रीसुधानन्दनाथाहं मानवौघान्गुरुभजे ॥ १३ ॥
 ध्यानमूलं गुरोर्मूर्तिः पूजामूलं गुरोः पदम् ।
 प्रणाममूलं, गुरोर्वाक्यं, मोक्षमूलं, गुरोः कृपा ॥ १४ ॥
 येन प्रकाशितं, ज्योतिः, शिष्यमोह, तमोऽपहम् ।
 कारुण्यामृतपूर्णाय, तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १५ ॥
 आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तं, यस्य मे गुरुसंततिः ।
 तस्य मे सर्वशिष्यस्य कोन पूज्यो महीतले ॥ १६ ॥

गुरुः शिवः समाख्यातो गुरुः परमकारणम् ।
 गुरौ तुष्टे जगत्तुष्टं, सदेवासुरमानुषम् ॥१६॥
 गुरुरेव परो मंत्रो गुरुरेव परो जपः ।
 गुरुरेव परा विद्या, नास्ति किञ्चिद्गुरुं विना ॥१८॥
 स्त्रीगुरुं द्विभुजं, शान्तं वराभयकराम्बुजम् ।
 पूर्णेन्दुवदनाम्बोजं, हसन्तं शक्तिसंयुतम् ॥१९॥
 श्वेतवस्त्रपरीधानं, नानातुङ्गारभूषणम् ।
 आनन्दमुदिते देवं ध्यायेत्यंकजविष्टरे ॥२०॥
 यो गुरुः स शिवः प्रोक्तो यः शिवः स गुरुः स्मृतः ।
 उभयोरन्तरं नास्ति, गुरोरपि शिवस्य च ॥२१॥
 गुरुः शिवगतो ज्ञेयः शिवो गुरुमुखोद्भूतः ।
 यो गुरुः स शिवः साक्षात्पूजनीयः प्रयत्नतः ॥२२॥
 गोभिर्यस्य वीरन्तगुभिर्दमितो
 द्वैतान्धकारहयात्
 सर्वाशाप्रविकासनेन पुरुषाः
 मुक्ताः प्रबुद्धाः कृताः ॥
 पादा तस्य जयन्ति सद्गुरुमहा-
 हंसस्य यत्प्रक्रमैः ।

भिन्ना मन्मातेषु पदी रसयति

श्रीशैवशास्त्राब्जिनीम् ॥ २३ ॥

कर्त्तव्याकरणानि तद्गुरुपदा -

म्बोजस्तवे चानुरी ।

जिह्वाभूयाविवर्जितात्मगुणसे-

योगैर्भवद्भिः ध्रुवम् ।

तर्कव्याकरणागमैः सह महा-

पुण्योपलभ्यैर्यतो

यूय यत्प्रातिपादितैः सफलतां

सेवध्वमास्मिन्भवे ॥ २४ ॥ ?

ब्रह्मानन्दं, परमसुखदं, केवलं ज्ञानमूर्तिम्,

द्वन्द्वतीतं, गगनसदृशं, तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम् ।

एके नित्ये, विमलमचलं, सर्वदा साक्षिभूतं

भावातीतं, त्रिगुणरहितं, सद्गुरुं ते नमामि, ॥ २५ ॥

तावदान्तिर्भयं तावन्नावच्छोकभ्रमादयः ।

यावन्नायाती शरणं, श्रीगुरोः पादुकास्सृतिम् ॥ २६ ॥

श्रीदेव्युवाच

प्रायाश्चित्तविहीनस्य ^(कर्मणः) फलभोगाय केवलम् ।

सर्वसाक्षी महादेवो नरकानसृजत्पुनः ॥ २७ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रायाश्चित्तमिहैव तु ।
 कृतस्य कर्मणः कुर्यादवलेपो भवेद्यादि ॥२८॥
 प्रामादिकमहादोषप्रविण्णपनकारणम् ।
 प्रायाश्चित्तं परं सत्यं श्रीगुरोः पादुकास्मृतिः ॥२९॥
 त्वयैवोक्तं महेशान, कथं स्मर्तव्यमीश्वर ।
 वद मे कृपया, देव, श्रीगुरोः पादुकास्मृतिः ॥३०॥

श्रीभैरव उवाच

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि, श्रीगुरोः पादुकास्मृतिम् ।
 प्रायाश्चित्तविहीनानां, सर्वपापहरं कलौ ॥३१॥
 यस्य श्रीपादरजसा, रञ्जयन्मस्तकं शिवः ।
 रमते सहपार्वत्या तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥३२॥
 यो मोहतमसाक्रान्तमुद्गरत्यन्धकूपतः ।
 केवलं कृपया नाथः, तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥३३॥
 यस्य त्रैलोक्यमाखिलं, सञ्चिदानन्दलक्षणम् ।
 पूर्यते स्वगुणैः शक्त्या, तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥३४॥
 यस्य त्रैलोक्यमाखिलं वशेतिष्ठत्यशेषतः ।
 सदृष्टिपातमात्रेण तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥३५॥
 यस्मै सर्वस्वमात्मानमेकीकृत्यापिभाक्तितः ।
 समर्पयति सार्द्धंस्तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥३६॥

यमा॥श्रित्यात्माविज्ञानं संविदे मृगयामहे ।
 हेतुकैर्मोषितं दोषैस्तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ३६ ॥
 यास्मिन्सृष्टिस्थितिध्वंसपिधानानुग्रहात्मकम् ।
 प्रकाशयते पञ्चकृत्यं तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ३८ ॥
 मूले हृदि ललाटे च द्वादशांते परःशिवः ।
 यस्याङ्गां पालयन्नास्ते तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ३९ ॥
 यस्य पादतले सिन्धुः, पादाग्रे कुलपर्वताः ।
 गुल्फे नक्षत्रवृन्दानि, तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४० ॥
 वनस्पतिस्तथा रोम्नि शतरुद्राश्च जङ्गयोः ।
 जान्वोः त्रिदशसंदोहास्तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४१ ॥
 आधारे परमाशक्तिः, नाभिचक्रे हृदाश्च योः ।
 योगिनीनां चतुःषष्टिस्तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४२ ॥
 हृदये मातरः कण्ठे शिरःपीठोपपीठयोः ।
 चिबुके यस्य देवश्च तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४३ ॥
 यज्ञः कपोलयुग्मे च जिह्वाग्रे च सरस्वती ।
 यस्य दन्तेषु मंत्रश्च तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४४ ॥
 स्कन्धे च स्रैचरा देवास्त्रिनेत्रे तेजसश्च यः ।
 लिपित्रयं ललाटे च तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४५ ॥
 इडापिंगलयोरत्र गंगा च यमुना तथा ।
 मध्ये सरस्वती यस्य तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४६ ॥

आद्यन्ते दृढभेदस्य पशुपाशविमोचनम् ।
 यामाहुः शाम्भवी वाचस्तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४६ ॥
 ऊर्वोऽसि सिद्धवीरेन्द्राः लिंगमूले च भैरवः ।
 लिंगाग्रेऽप्सरसो यस्य तस्य श्रीपादुकास्मृतिः ॥ ४७ ॥
 गुरुः शिवो गुरुर्विष्णुर्गुरुर्ब्रह्मा गुरुः परः ।
 गुरुरग्निर्गुरुर्मन्त्रो भानुरिन्द्रस्तथैव च ॥ ४८ ॥
 अन्यत्सर्वं सप्रपञ्चं निष्प्रपञ्चं गुरुः स्मृतः ।
 तस्माच्छ्रीपादुकाद्यान्तं सर्वपापनिवृत्तनम् ॥ ४९ ॥
 श्रीगुरोः पादुकास्तोत्रं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ।
 नश्यन्ति सर्वपापानि वह्निना तूलराशिवत् ॥ ५० ॥
 पठितव्यं प्रयत्नेन श्रोतव्यं भक्तिशालिभिः ।
 भोगमोक्षार्थिभिस्तस्मात्सद्भिरागमपारगैः ॥ ५१ ॥
 गुरुगम्यं भवेत्सर्वं गुरुरेव प्रजापतिः ।
 गुरौ तुष्टे हरस्तुष्टस्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ५२ ॥
 येनाभेदप्रकाशेन भेदध्वान्तं विनाशितम् ।
 नौमि तं सद्गुरुं हंसं हृत्पद्मजविकासकम् ॥ ५३ ॥
 महारोगे म्होत्पाते महादुःखे महाभये ।
 महापदि महापाये स्मृता रक्षति पादुका ॥ ५४ ॥
 गुरुरेव परादेवी गुरुरेव परागतिः ।
 गुरुमुल्लङ्घ्य यः कुर्यात्किञ्चित्स निरयं व्रजेत् ॥ ५५ ॥

श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं नमामि
 श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं भजामि ।
 श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं वदामि
 श्रीमत्परंब्रह्मगुरुं श्रयामि ॥ ५६ ॥

गुकारस्त्वन्धकारः स्याद्रुकारस्तान्निरोधकः ।
 अन्धकारानिरोधेत गुरुरित्यभिधीयते ॥ ५८ ॥
 गुरवो बहवः सन्ति शिष्यविनापहारकाः ।
 दुर्लभोऽयं गुरुर्देवि शिष्यसन्तापहारकः ॥ ५९ ॥
 वन्दे श्रीविमलं प्रसन्नवदनं कारुण्यरूपं परं
 ध्यानासक्तहृदम्बुजं सुरसरिन्मौलिं त्रिनेत्रं हरम् ।
 त्रैगुण्यावृतमानसं भगवते भक्तिप्रदं चिन्मयम्
 ध्यायेत्फुल्लसरोरुहाक्षि सततं देवं शिवारव्यंगुरुम् ॥ ६० ॥
 यस्य स्मरणमात्रेण ज्ञानमुत्पद्यते स्वयम् ।
 स एव सर्वसंपन्निस्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६१ ॥
 चैतन्यं सुशिवं शांतं व्योमातीतं निरञ्जनम् ।
 नादाबिन्दुकलातीतं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६२ ॥

येन स्मृतेन भवपाशानि कृन्तनैका
 संवित्समुद्रसति सर्वगता शिवारव्या ।
 नृणामनुत्तरपदप्रविकासहेतुः
 तस्मै नमोऽस्तु गुरवे परमेश्वराय ॥ ६३ ॥

घोरसंसारकान्तारसमुत्तारैकहेतवे ।
 नमस्ते चित्स्वरूपाय शिवाय गुरवे नमः ॥६४॥
 अहंममेति विच्छन्नमदौघोऽज्ञानवारणः ।
 निहतो लीलया येन गुरुसिंहं नमामि तम् ॥६५॥
 नमोऽस्तु गुरवे तस्मै इष्टदेवस्वरूपिणे ।
 यस्य वागमृतं हंति विषं संसारसंज्ञकम् ॥६६॥
 कोटि कोटि महादानात्कोटि कोटि महान्नतात् ।
 कोटि कोटि महायज्ञात्परा श्रीपादुकास्मृतिः ॥६७॥
 कोटिमंत्रजपात्कोटि पुण्यतीर्थावगाहनात् ।
 कोटिदेवार्चनाद्देवि पराश्रीपादुकास्मृतिः ॥६८॥
 सकृच्छ्रीपादुकां देवि ओवा जपति भक्तितः ।
 स सर्वपापराहितः प्राप्नोति परमां गतिम् ॥६९॥
 श्रीस्वामिचरणाम्बोजं यस्यां दिशि विराजते ।
 तस्यै दिशे नमस्कुर्याद्भुत्तया प्रतिदिनं प्रिये ॥७०॥
 गुरुमूला क्रियाः सर्वा लोकेऽस्मिन्कुलनायिके ।
 तावत्सेव्यो गुरुर्नित्यं सिद्ध्यर्थं भक्तिसंयुतैः ॥७१॥
 तावद्भूमति संसारे सर्वदुःखवशीकृतः ।
 यावन्नाथाति शरणं श्रीगुरुं भक्तिवत्सलम् ॥७२॥
 तावदाशोधयोच्छिष्यः सुप्रसन्नो यथा गुरुः ।
 गुरौ प्रसन्ने शिष्यस्य सद्यः पापस्यो भवेत् ॥७३॥

यदिवा परितुष्टेन गुरुणा यत्रकुत्रार्चित् ।
 मुक्तोऽसीति समादिष्टः शिष्यो मुक्तो भवेत्प्रिये ॥६४॥
 अथवा निष्प्रपञ्चेन धाम्ना केनचिदीश्वरि ।
 करोमि गुरुरूपेण पशुपाशाविमोचनम् ॥६५॥
 यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ।
 तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशयन्ते महात्मनः ॥६६॥
 गुरुभक्त्या यथा देवि प्राप्यन्ते सर्वसिद्धयः ।
 यज्ञदानतपस्तीर्थव्रताद्यैर्न तथा प्रिये ॥६७॥
 किं तीर्थाद्यैर्महायामैः किं व्रतैः कायशोषणैः ।
 निर्व्याजसेवां देवेशि भक्त्या कुर्वीत ये गुरौ ॥६८॥
 कायक्लेशेन महता तपसा वापि यत्फलम् ।
 तत्फलं लभते देवि सुखेन गुरुसेवया ॥६९॥
 न योगो न तपो नार्चाक्रमः कोऽपि प्रणीयते ।
 अमाये कुलमार्गेऽस्मिन् भाक्तिरेका विशिष्यते ॥७०॥
 गुरौ मतुष्यबुद्धिं च मंत्रे चाक्षरबुद्धिमान् ।
 प्रतिमासु शिल्लबुद्धिं कुर्वीणो नरकं व्रजेत् ॥७१॥
 गुरुः पिता गुरुर्माता गुरुर्देवो गुरुर्गतिः ।
 शिवे रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन ॥७२॥
 गुर्वर्थं धारयेद्देहं तदर्थं च धनं जयेत् ।
 निजप्राणान्परित्यज्य गुरुकार्म समाचरेत् ॥७३॥

गुर्वाग्रे न तपः कुर्यान्नोपवासादिकं व्रतम् ।
 तीर्थयात्रां च नो कुर्यान्नामुयादात्मशुद्धये ॥ ८४ ॥
 गुरौ सान्निहिते यस्तु पूजयेदत्यमीश्वरि ।
 स याति नरकं घोरं सा पूजा निष्फला भवेत् ॥ ८५ ॥
 दर्शनार्थं गुरौ गच्छन् शिष्य शुश्रूषुराश्विके ।
 पदे पदेऽश्वमेधस्य फलमाप्नोति नित्यशः ॥ ८६ ॥
 केवलं गुरुशुश्रूषा मत्कृपाकारिणी प्रिये ।
 सद्भक्तिसहिता सा च सर्वकामफलप्रदा ॥ ८७ ॥
 क्षीयन्ते सर्वपापानि वर्धन्ते पुण्यराशयः ।
 सिद्ध्यन्ते सर्वकार्याणि सद्गुरोर्दर्शनात्प्रिये ॥ ८८ ॥
 श्रीगुरोरर्चनं पूजा गुरोर्नामस्मृतिर्जपः ।
 सर्वाज्ञाकरणं कृत्यं शुश्रूषा भजनं गुरौ ॥ ८९ ॥
 विनोपचारं नो तिष्ठेद्गुर्वाग्रे नेच्छया विशेत् ।
 मुखावल्लोकी सेवेत तदुक्तं च समाचरेत् ॥ ९० ॥
 सदसद्गुरुर्ब्रूयान्तत्कार्यमविशंकया ।
 निग्रहेऽनुग्रहे वापि गुरुरेव हि कारणम् ॥ ९१ ॥
 गच्छांस्तिष्ठन् स्वपञ्चाग्रअपञ्चहन् प्रपूजयेत् ।
 गुर्वाज्ञामेव कुर्वीत तद्गतेनान्तरात्मना ॥ ९२ ॥

सर्वदा निवसेद्भक्त्या शिष्यः श्रीगुरुसंनिधौ ।
 छायाभूमिपरित्यागी नेतरस्त्वातिभक्तिमान् ॥ ९३ ॥
 अधः स्थे तु गुरावूर्ध्वं न तिष्ठेत्तु कदाचन ।
 न गच्छेदग्रतस्तस्य न विशेषात्थिते गुरौ ॥ ९४ ॥
 विषमे वा समे वापि स्थाने तिष्ठन्तमीश्वरि ।
 श्रीगुरुं न त्यजेद्देवि तदा तिष्ठेद्भजेत्ततः ॥ ९५ ॥
 किं बहूक्तेन देवेशि सद्गुरुः परमेश्वरः ।
 तत्सेवैव परं कार्यं भक्त्या प्राणैर्धनैरापि ॥ ९६ ॥
 संसारजनकारुण्याद्दयया परमेश्वरः ।
 गुरुरूपेण सर्वत्र स्थितो नास्त्यत्र संशयः ॥ ९७ ॥
 कियद्वक्ष्यामि ते भद्रे मूहात्म्यं सद्गुरोः परम् ।
 गुरुभक्तिविहीनानां न मुक्तिर्बहुजन्मभिः ॥ ९८ ॥
 इहलोके भोगासिद्धिर्परत्र स्वर्गमुक्तिभूः ।
 गुरुभक्त्यैव देवेशि नान्या पन्था इति श्रुतिः ॥ ९९ ॥
 शुक्लाम्बरधरे विष्णुं शशिवर्णं सुशोभितम् ।
 वरं च वामहस्तेन तत्त्वमुद्रां च दक्षिणे ॥ १०० ॥
 अमलाविमलगात्रं ज्योतिरेकप्रकाशम् ।
 प्रभवाविभवसाक्षी सच्चिदानन्द रूपम् ॥

समरसस्वस्वभावं श्लेसमानन्दानित्यम्
सकलभुवनवासं सद्गुरुं तं नमामि ॥ १०१ ॥

सहस्रदलपद्मजे सकलशीतरात्रिमप्रभम्
वराभयकराम्बुजं विमलगंधपुष्पाम्बरम् ।
प्रसन्नवदनेक्षणं सकलदेवतारूपिणम्
स्मरोच्छिरसि संततंतदभिधानपूर्वं गुरुम् ॥ १०२ ॥

✱

श्रीनाथादिगुरत्रयं गणपतिं
पीठत्रयं भैरवम् ।
सिद्धेभ्यो वटुकत्रयं पदयुगं
दूतीक्रमं शाम्भवम् ॥

वीरश्चाष्टचतुष्टयष्टिनवकं
वीरावलीपञ्चकम् ।

श्रीमत्मालिनिमंत्रराजसहितं
वन्दे गुरोर्मण्डलम् ॥ १०३ ॥

इति श्रीकौलार्णवे महातंत्रे
श्रीगुरुगीता समाप्तेति शिवम्

✱ निःसक्तमणिपादुकानियामिताद्यकोलाहलं
स्फुरत्किसलयारुणं नखसमुल्लसच्चन्द्रकम् ।
परामृतसरोवरोद्यतसरोजसद्रोचिषम्
भजामि शिरसिस्थितं गुरुपदाराबिन्दद्वयम् ॥ ।

